

Методи на Транслация

Генерация на код

доц. д-р Александър Пенев

Генерация на Код

Генерация

По време на анализа и обработката на извлечените от входната програма данни, транслаторът обикновено преминава през няколко етапа на генериране на междинни структури от данни:

- ❖ Генериране на абстрактно синтактично дърво и символна таблица – това е вид (вътрешно) представяне на входната програма. То е зависимо основно от входния език и е на сравнително „високо“ ниво на абстракция;
- ❖ Генериране на три адресен код (TAC, SSA и др.) – това е вид (вътрешно) представяне на изходната програма. Прави се на базата на абстрактното дърво и символната таблица. Зависи основно от възможностите на бВИМ т.е. изходният език;
- ❖ Генериране (и запис) на изходната програма – генерация на код;

Отговорности на генерацията на код

1. Генерация на машинни инструкции за изразите и др.
 - ❖ избор на правилните инструкции
 - ❖ избор на правилния вид адресация
2. Транслация на контролните структури (if, while, ...) в преходи
3. Определяне на стек фреймовете за локалните променливи, предаване на параметрите и извикване на подпрограми/функции
4. Възможна оптимизация
5. Изходен файл

Известни стратегии

1. Изучаване на целевата машина
 - ❖ регистри, формат на данните, видове адресации, инструкции, формат на инструкциите, ...
2. Дизайн на структурите, използващи се по време на изпълнение
 - ❖ разпределяне на стек фреймове, разпределяне на глобалната област за данни, ...
3. Реализиране на буфер на кода
 - ❖ кодиране на инструкциите, ...
4. Реализиране на разпределяне на регистрите
 - ❖ не е пряко свързано с SimpleC#, защото се използва стекова машина.

Известни стратегии

5. Реализиране на генерация на код:

- ❖ зареждане на стойности и адреси в регистри (или върху стека за изчисления);
- ❖ обработка на означения за достъп до елементи (x.y, a[i], ...);
- ❖ транслация на изрази;
- ❖ управление на преходи и етикети;
- ❖ транслация на изречения;
- ❖ транслация на методи/подпрограми и предаване на параметри;

Зареждане на Стойности и Адреси

Зареждане на стойности

Дадено: Типът на операнда

Търси се: Подходяща инструкция, която да зарежда стойността на операнда на върха на стека (или в подходящ регистър при регистрова БВИМ)

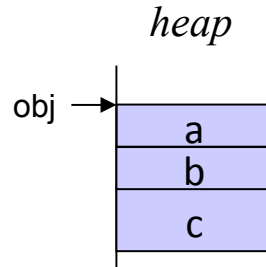
Обработка на Означения за Достъп до Елементи

Достъп до поделементи на обекти/структури, масиви и др.

Инстанции на класове

```
class X {  
    int a, b;  
    double c;  
}  
X obj = new X;
```

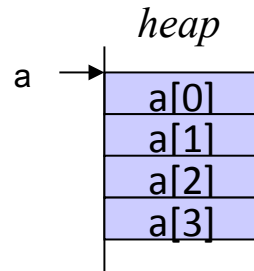

Адресирането става чрез отместване с размера на полето от началото на обекта

Масиви

```
int[] a = new int[4];  
x = a[i];
```

```
ldloc a  
ldloc i  
ldelem  
stloc x
```


Адресирането става чрез отместване с размера на полето от началото на обекта

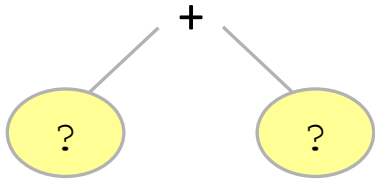
Транслация на Изрази

Операнди по време на генерация на код

Пример:

Трябва да съберем двете стойности

Нуждаем се от следната последователност от инструкции:

```
зареди операнд 1  
зареди операнд 2  
събери
```

В зависимост от вида на операндите трябва да се генерират различни инструкции за зареждане.

Вид на операнд

- ❖ константи (целочислени)
- ❖ аргументи на методи
- ❖ локални променливи
- ❖ глобални променливи
- ❖ елементи на масив

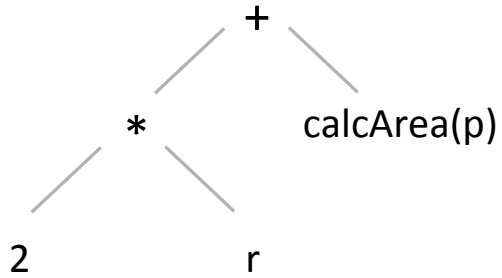
инструкция за генерация (пример MSIL):

```
ldc.i4 c  
ldarg.s arg  
ldloc.s loc  
ldsfld Tfld  
ldelem
```

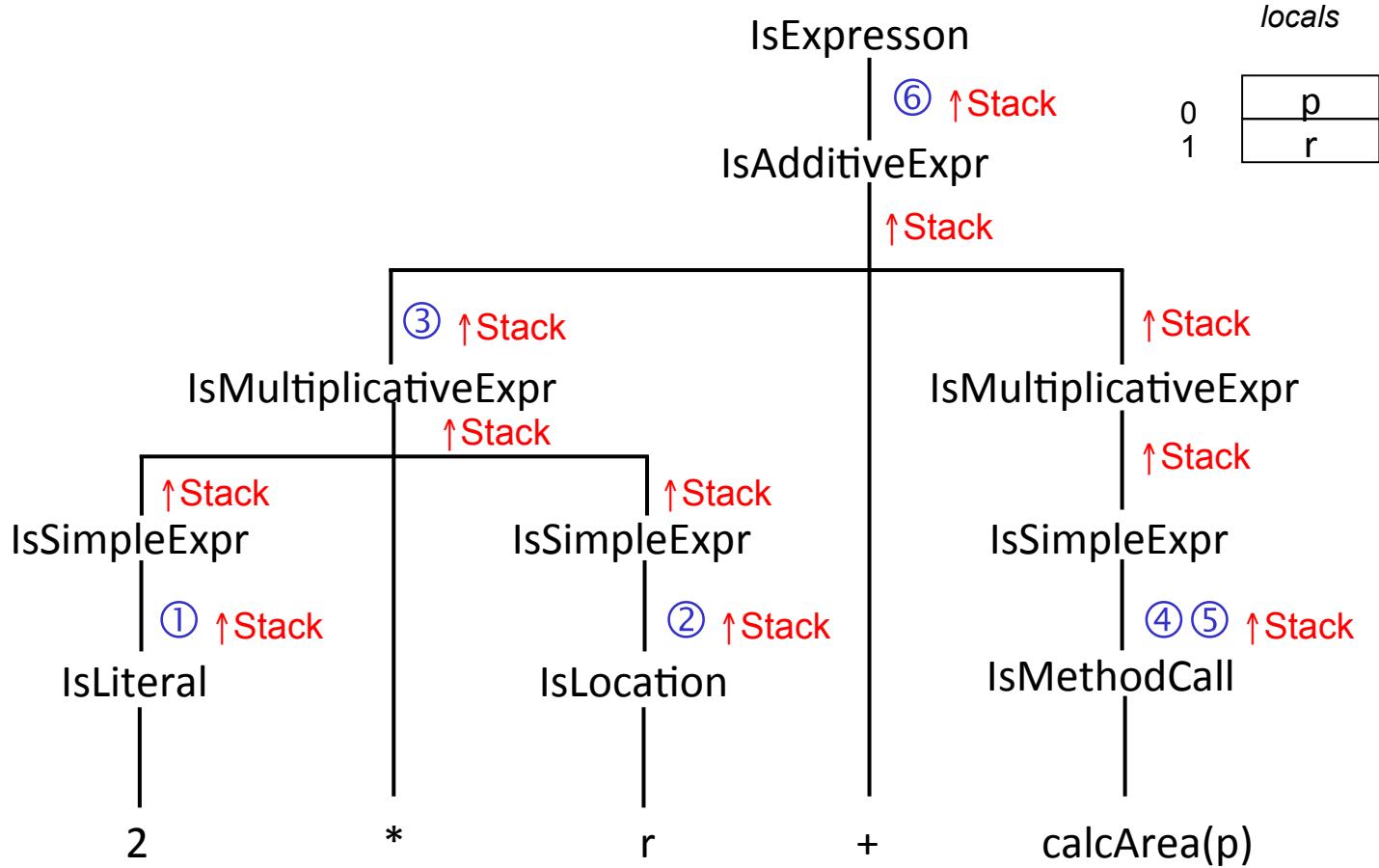

Пример

2 * r + calcArea(p)

- ① ldc.i4.2
- ② ldloc.1
- ③ mul
- ④ ldloc.0
- ⑤ call T.calcArea(float)
- ⑥ add

Присвояване

Има няколко възможни случая на присвояване, зависещи от вида на лявата страна. Ако лявата страна е:

- ❖ аргумент
- ❖ локална променлива
- ❖ глобална променлива
- ❖ елемент на масив

arg = expression;

```
... load expr ...  
starg arg
```

local = expression;

```
... load expr ...  
stloc local
```

global = expression;

```
... load expr ...  
stsfld Tglobal
```

a[i] = expression;

```
ldloc a  
ldloc i  
... load expr ...  
stelem.i2  
      i4  
      ref
```

Не трябва да се забравят проверките за контекстните условия като:

- ❖ съвместимост на типове
- ❖ дефинирана ли е променливата

Зависи от типа на елементите
(char, int, object reference)

Управление на Преходи и Етикети

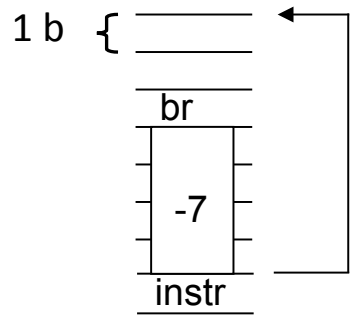
Преходи и Етикети

- ❖ При повечето управляващи конструкции се налага да се използват инструкции за условен и безусловен преход;
- ❖ Техният аргумент обикновено е адрес в паметта, където да продължи изпълнението на програмата. Адресацията на тези инструкции може да е:
 - ❖ Относителна;
 - ❖ Абсолютна;
- ❖ И в двата случая има проблеми с адресите, които се намират след текущия (т.е преходите „напред“);
- ❖ Тези преходи трябва да бъдат изчислени по-късно. Това се решава чрез дефиниране на т.нар. Етикети – места в програмата, които маркират различни адреси;

Преходи назад и напред

Преходи назад

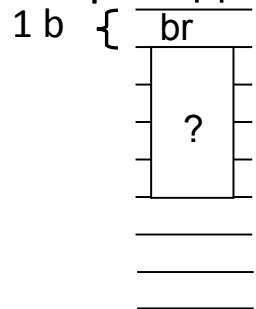

Адресът (етикета) към който ще бъде прехода е известен (защото инструкцията на тази позиция е вече генерирана)

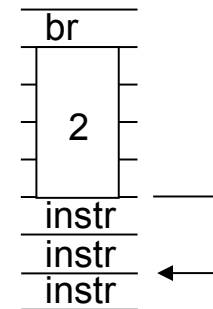
Размер на прехода:

4 байта (CIL също има кратка форма с 1 байтов адрес) Адресът е относителен, считан от първия байт на следващата инструкция (т.е края на инструкцията за преход)

Преходи напред

Адресът-цел все още не се знае
⇒ оставя се празен
⇒ запомня се във "fixup address"

оправя се когато адресът цел стане известен (fixup)

Транслация на Изречения

Транслация на изречения

- ❖ Присвояване („=“, Assignment);
- ❖ Цикли, break и continue;
- ❖ Условни и безусловни преходи;
- ❖ Съставен оператор (Compound Statement);
- ❖ Други;

Assign Statement

Целевият псевдо-код

Цел = Израз

```
// Подготовка на адреса на резултата,  
// ако е необходимо за индиректен запис,  
// запис в масиви и др.  
... код за Израз ...  
// Инструкция/Инструкции за запис на резулт.  
// Инструкцията зависи  
// от вида на Целта. Ако тя е локална пром.:  
stloc Цел
```

Пример

```
a = a - 2;
```

```
1  ldloc.0  
2  ldc.i4.2  
3  sub  
4  stloc.0
```


while Statement

Целевият псевдо-код

```
while (Условие)  
  Block
```

```
top:  
  ... код за Условие ...  
  brfalse end  
  ... код за Block ...  
  br top  
end:
```

Пример

```
while (a > b) a = a - 2;
```

```
10  ldlc.0 ← top  
11  ldlc.1  
12  cgt  
14  bfalse 9(=28)  
19  ldlc.0  
20  ldc.i4.2  
21  sub  
22  stlc.0  
23  br -18(=10) ← end  
28  ...
```

ИЛИ

```
10  ldlc.0 ← top  
11  ldlc.1  
12  ble 9(=26)  
17  ldlc.0  
18  ldc.i4.2  
19  sub  
20  stlc.0  
21  br -16(=10) ← end  
26  ...
```


if Statement

Целеви псевдо-код

```
if (Условие)  
  Block
```

```
... Код за Условие ...  
brfalse end ————  
... Код за Block ...  
end: ←—————
```

```
if (Условие)  
  BlockT  
else  
  BlockF
```

```
... Код за Условие ...  
brfalse else ————  
... Код за BlockT ...  
br end —————  
else: ←—————  
... Код за BlockF ...  
end: ←—————
```

Пример

```
if (a > b) max = a; else max = b;
```

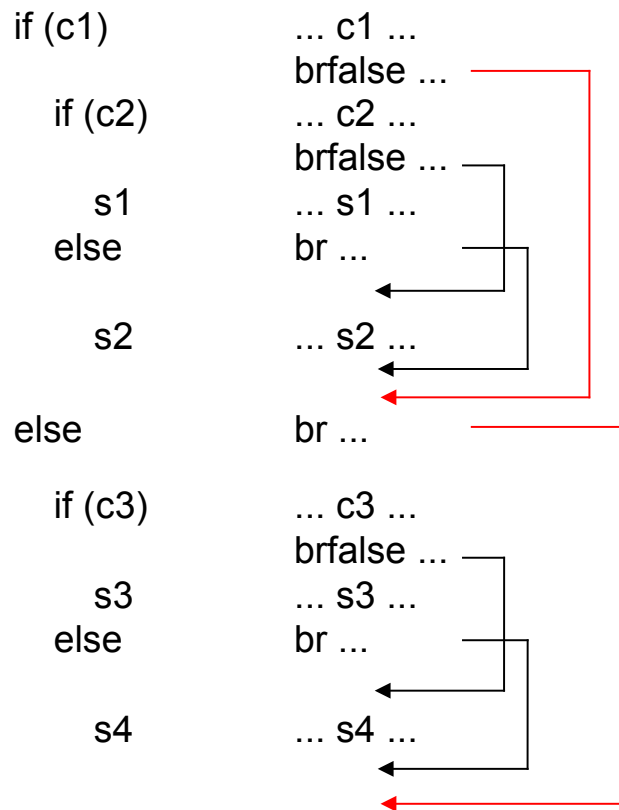
```
10 ldloc.0  
11 ldloc.1  
12 cgt  
14 bfalse 7(=26) ————  
19 ldloc.0  
20 stloc.2  
21 br 2(=28) ————  
26 ldloc.1 ←——— else  
27 stloc.2  
28 ... ←——— end
```

или

```
10 ldloc.0  
11 ldloc.1  
12 ble 7(=24) ————  
17 ldloc.0  
18 stloc.2  
19 br 2(=26) ————  
24 ldloc.1 ←——— else  
25 stloc.2  
26 ... ←——— end
```


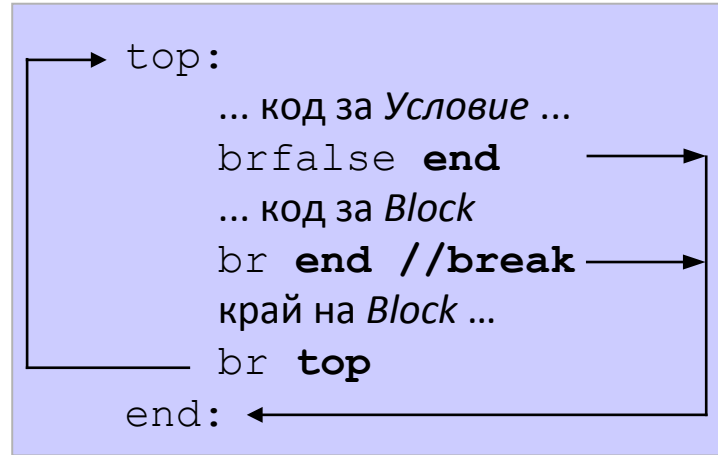
Схемата сработва и при вложени if

- ❖ Етикетите на всеки оператор трябва да се генерират уникално, за да не се получи дублиране и проблеми;
- ❖ Ако се приложи същата схема за използване на етикети и за другите видове оператори, то влагането на произволни по вид и брой оператори обикновено не води до проблеми;

break Statement

```
while (Условие)  
  Block с break
```


Използва се за изход от цикъл

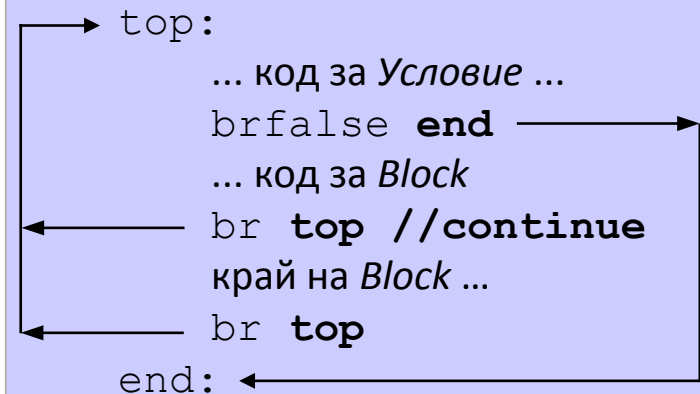
- ❖ дефинира се етикет след края на цикъла (след безусловния преход към условието);
- ❖ ако се срещне break в цикъла се прави преход на етикета;

Вложени цикли

- ❖ всеки цикъл се нуждае от свой собствен етикет;
- ❖ затова е необходимо да се поддържа стек на етикетите или етикета да се предава като атрибут;

continue Statement

```
while (Условие)  
  Block с continue
```


Използва се за преход към началото на цикъла т.е. следваща итерация:

- ❖ дефинира се етикет в началото на цикъла (преди кода на условието);
- ❖ ако се срещне continue в цикъла се прави преход на етикета;

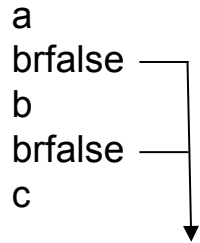
Вложени цикли:

- ❖ всеки цикъл се нуждае от свой собствен етикет;
- ❖ затова е необходимо да се поддържа стек на етикетите или етикета да се предава като атрибут;

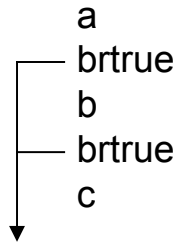
Съкратено оценяване на булеви изрази

- ❖ Булевите изрази могат да съдържат оператори като && и ||
- ❖ Оценката на булев израз спира когато резултатът е известен

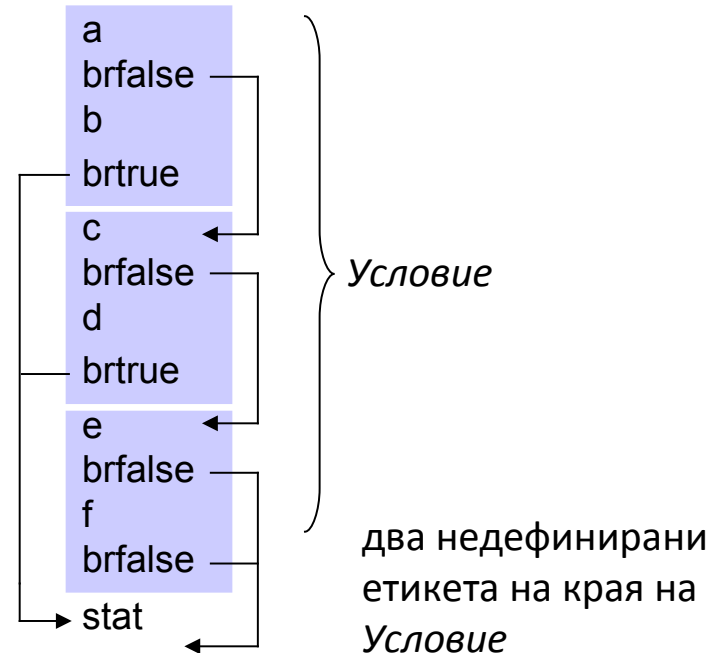
a && b && c

a || b || c

if (a && b || c && d || e && f) stat;

Съставен оператор

```
{  
  Statement1;  
  Statement2;  
  // ...  
  Label: StatementN;  
}
```

```
... код за Statement1 ...
```

```
... код за Statement2 ...
```

```
//...
```

```
Label:
```

```
... код за StatementN ...
```

- ❖ Простата последователност от оператори (Statements) се превежда като проста последователност от изпълнимия код на всеки един от тях, в реда на срещането им;
- ❖ Ако оператора е маркиран с етикет по някакъв начин в езика, то в началото на кода се поставя етикет съответстващ на този от входния език;

Транслация на Подпрограми и Предаване на Параметри

Извикване на подпрограми

Изпълнението на подпрограми се разделя на три:

- ❖ Предаване на параметри (актуални на формални);
- ❖ Извикване и изпълнение на подпрограмата;
- ❖ Връщане от подпрограма и получаване на резултатите;

Подпрограми

```
SubRoutine (Expr1,  
           Expr2,  
           ...  
           ExprN);
```

```
... код за Expr1 ...  
... код за Expr2 ...  
// ...  
... код за ExprN ...  
call SubRoutine  
// Result handle  
[pop]
```

- ❖ В зависимост от изразите и вида формални параметри, предаването на актуалните на формалните параметри може да стане по стойност или по адрес;
- ❖ Ако функцията не връща стойност т.е. типа и е void (или е процедура както се наричат този вид подпрограми в Паскал) то обработка на резултата не се извършва;
- ❖ Ако функцията връща стойност, но се извиква (извън израз) като процедура, евентуално полученият резултат трябва да се игнорира;

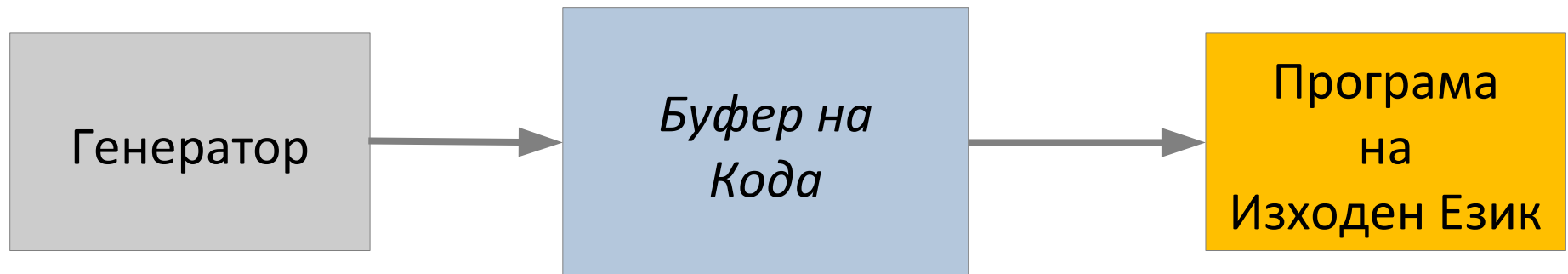

Буфер на Кода и Запис на Изходния Файл

Буфер на кода

- ❖ Генерираните изходни инструкции (на изходния език) се записват в буфера на кода (това в по-простите компилатори може да е и директно изходния файл);
- ❖ Когато програмата (модула) е готов, той се записва в изходния файл, като се форматира според правилата на изходния език (в текстов или бинарен вид);

Въпроси?
apenev@uni-plovdiv.bg

